

అద్దం

శివల
బహుమతి

“ఒరే పంతులూ!”
“ఏం బావా?”
“నాక్కా వేసుకోరా!”
“ఏం?”

బావ బ్రహ్మానందం విసుగ్గా “మండు చేప్పిన పంతులు చెయ్యి! ఇదిగో! నీ కోసం పలకా, బలవం కొన్నాను! పద! బడిలో వేస్తానివార! చాలా మంచి రోజివార!”

అక్క వేపు చూసేడు పంతులు. బడి వూపెత్తితే అతనికి ఎంతో విచారంగా వుంది. “అడ్డగాడిదలా ఇలా ఎన్నాళ్ళుంటావురా? అప్పుడే ఆరేళ్ళు వెళ్ళిపోతున్నాయి! చదువు లేకపోతే పైసాకి పనికి రావారే! వెళ్ళు బడికి!” అని దెబ్బలాడింది అక్క పంకజం.

పంతులు పట్టునుని సదిరోజులు కూడా ఆ యేదాది బడికి వెళ్ళలేదు. ఇంట్లో దెబ్బలాడారని పలక పట్టుకు బైల్లెరి తోనలో చెరువు గట్టు దగ్గరా, మామిడి తోట లోనూ గడిపేసేవాడు. అసలు విషయం తెలిసి బావ పంతుల్ని తన్నేడు. ఒకటో క్లాసు మూడేళ్ళు అలా చదివేడు. యింక విసుగు పుట్టి చదువు వాడికి రాదని నిశ్చయించు కున్నారు అక్క, బావ.

“అమ్మా, నాన్నా లేరని, ఏళ్ళి ముద్దుగా నేను పెంచితే, ఇలా బదుద్దాయి అయిపోయేదేని బండి?” అని పంకజం వాపోయింది.

పంతులుకి చదవమని చెప్పకుండా, మిగతా ఏ పని చెప్పినా చేస్తాడు. ఇంట్లో ఏళ్ళన్నీ పడతాడు. బజారుపట్టు చేస్తాడు. మిల్లకి వెళ్ళి పిళ్ళు అవి ఆడించుకొన్నాడు. అక్క పిల్లల్ని ఆడిస్తాడు. వాళ్ళు పెద్దాళ్ళవుతుంటే, వాళ్ళని బళ్ళకి దిగబెట్టాడు.

బ్రహ్మానందం పంతుల్ని తనకి బాగా తెలివైన వురో హితుడు రామశాస్త్రి దగ్గర అప్పగించేడు. ఆయన మంత్రాలు వేర్చుతానన్నాడు. పంతులు ఎన్నాళ్ళయినా ఒక్క మంత్రం పలకక పోయే సరికి, ఆయన ఇలా కాదని, వేరే పని అప్ప గించేడు పంతులుకి.

ఎక్కడైనా తద్దినం తగిలితే, తన వెంట పంతుల్ని భోక్తా తీసుకువెళ్ళసాగాడు రామశాస్త్రి. భోక్తకి భోజనం చేయడం వస్తే చాలు, మంత్రం అక్కర్లేదు.

ఉపనయనాలలో ‘నందిమొహం’ అనే తంతు వుంది. ముగ్గురు బ్రహ్మచారులయిన కుర్రోవాళ్ళకి నంది మొహం వంట వడ్డించి, వాళ్ళతో నటువు, అతని అప్ప చెల్లెళ్ళు కల్పి కూర్చుని భోజనం చేస్తారు. నందిమొహం తంతులో భోంచేసే ముగ్గురు బ్రహ్మచారులలో పంతులు ఒకడు.

పంతులుకి నయను వచ్చింది. ఏవుగా పెరిగాడు. ఈ మధ్య దానాలు కూడా పడుతున్నాడు. ఎవరికయినా శని పడితే, శనిని వదిలించుకొందికి అందుకు సంబంధించిన దానం ఇస్తే పంతులు ఏమీ అభ్యంతరం చెప్పక, చక్కగా ఆ దానం స్వీకరిస్తున్నాడు. అలాంటి దానాలు పట్టేందుకు సాధారణంగా చాలా మంది రారు. పంతులందుకు వెరవదు, వెమదీయదు.

సరస్వతి కలూషించక పోయినా, లక్ష్మి పంతులుని అంతోయింతో అమగ్రహించిందిలే అని అక్కా, బావా అక్కడి మట్టుకు పంతుల్ని చెందేరు.

* * *

పంతులుకి ఒక పెళ్ళి నమ్మందం వచ్చింది. బ్రహ్మానందం, పంకజం అమ్మాయిని చూసి, పంతులుకి అనుకూలంగా వుందని ఒప్పకున్నారు. వరం వల్లగా, పొట్టిగా వుంటుంది. ఆ పిల్లకి చదువేలేదు. అయితే నంటలు వండడంలో గొప్ప ప్రావీణ్యం వుంది. అనేక శుభ కార్యాలలో వరం వండి, ఆ పెళ్ళి వాళ్ళని మెప్పించింది. ఎలా చూసినా పంతులుకి వరం సరిగ్గానే వచ్చింది. పెళ్ళయిపోయింది.

* * *

అందరి పిల్లలూ సరిగ్గా నడవలేని నయనులో వీరభద్రుడు సరిగ్గానే వున్నాడు. మాటలు సరేసరి. ఇన్నీ అన్నీ కాపు. వాడి మరుకుదనం చూసి పంతులు, వరం ఎంతో పొంగిపోయేరు.

“ఒసే వరం! మనవాడిని బళ్ళో వేసేద్దావే! అప్పుడే వాలుగెళ్ళు వెళ్ళిపోయేయి కదా? యింత మరుకుయిన

